

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, 29.01.2001
KOM(2001) 48 endelig

**KOMMISSIONENS RAPPORT TIL EUROPA-PARLAMENTET
OG RÅDET**

om

FORENKLING AF LANDBRUGSLOVGIVNINGEN

KOMMISSIONENS RAPPORT TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om forenkling af landbrugslovgivningen

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning	3
2.	Initiativer taget af kommissionen med det formål at gøre landbrugslovgivningen klarere, mere gennemskuelig og lettere tilgængelig.....	4
2.1.	Interne retningslinjer for forenkling	4
2.2.	Uformel konsolidering af landbrugslovgivningen	4
2.3.	Reduktion af antallet af forordninger	5
3.	Tværgående forenklingsforanstaltninger	5
3.1.	Ordningen for mindre landbrugere.....	5
3.2.	Nye rammebestemmelser for statsstøtte.....	6
3.3.	Fremme af landbrugsprodukter	6
3.4.	Integreret forvaltnings- og kontrolsystem (IACS)	6
3.5.	Handelsmekanismer	6
3.6.	Prispakker	8
4.	Markedsforanstaltninger, som Kommissionen siden den sidste rapport har truffet eller foreslået med det formål at forenkle den fælles landbrugspolitik	8
4.1.	Markafgrøder	8
4.1.1.	Korn.....	8
4.1.2.	Direkte støtte.....	8
4.2.	Vin.....	9
4.3.	Hør og hamp.....	10
4.4.	Bomuld	10
4.5.	Kød	10
4.6.	Mælk og mejeriprodukter	11
4.7.	Frugt og grøntsager	12
4.8.	Ris.....	12
4.9.	Sukker.....	12
5.	Forslag fra de udbetalende organer og foranstaltninger truffet af kommissionen med henblik på gennemførelse af disse forslag	12
5.1.	Fremgangsmåde	12
5.2.	Resultaterne af dette arbejde.....	12
6.	Andre forenklingsforanstaltninger	13
6.1.	Opfølgning af de beslutninger, som Rådet traf den 23. oktober 2000	13
6.2.	Arbejdsgruppe	14
7.	Konklusion.....	14

1. INDLEDNING

I april 1999 forelagde Kommissionen den første rapport om bestræbelserne på at forenkle landbrugslovgivningen for Europa-Parlamentet og Rådet. Nærværende rapport har til formål at redegøre for, hvad der er sket siden da.

I de seneste år har en forenkling af lovgivningen været et vigtigt element i Kommissionens forhandlinger om den fælles landbrugspolitik.

Både Europa-Parlamentet og Rådet har ved flere lejligheder givet udtryk for, at de støtter dette arbejde. Europa-Parlamentet opfordrede år 2000 i en resolution Kommissionen til hurtigst muligt at fremsætte forslag om en forenkling af Fællesskabets lovgivnings- og gennemførelsesbestemmelser inden for den fælles landbrugspolitik ud fra et ønske om at sikre gennemsækelighed og effektivitet. På et møde den 23. oktober 2000 bekræftede Rådet, at det stadig var dets mål at forenkle forvaltningen af den fælles landbrugspolitik.

I bestræbelserne på at forenkle den fælles landbrugspolitik har Kommissionen valgt at fokusere på følgende aspekter:

1. landbrugslovgivningen bør være så klar, gennemsækelig og lettilgængelig som muligt og
2. den fælles landbrugspolitik administrative byrder for landbrugere og andre involverede samt for medlemsstaternes og Fællesskabets myndigheder skal reduceres til det mindst mulige.

En enkel og klar lovgivning er af afgørende betydning for en sund og effektiv forvaltning af begrænsede ressourcer, herunder både personalemæssige og finansielle ressourcer. Jo mere uklare og indviklede reglerne er, jo vanskeligere og dyrere vil det være - i administrativ og personalemæssig henseende - at gennemføre, forvalte og kontrollere dem, og der vil være større råderum for bedrageri. Det er årsagen til, at det er vigtigt at øge den fælles landbrugspolitik costeffectiveness og at mindske risikoen for fejl og bedrageri. I den nuværende budgetsituation er det desuden klart, at Kommissionen ikke vil kunne gå ind for en forenkling, som i væsentlig grad vil føre til udgiftsstigninger eller øget risiko for bedrageri eller misbrug. Det er således vigtigt at understrege, at effektiviteten af kontrolordningerne, herunder navnlig det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, ikke må mindskes.

Tidligere har forenklingsbestræbelserne ofte bestået i, at man har forsøgt at fjerne årsagerne til vanskeligheder og komplikationer efter, at bestemmelserne er offentliggjort. Fremover er vi imidlertid nødt til at sikre, at der allerede under beslutningsprocessen fuldt ud tages hensyn til forenklingsskravet, og at arbejdet resulterer i en lovgivning, der som udgangspunkt er enkel og ikke kræver, at der efterfølgende foretages korrektioner. Kommissionen vil for sin part lægge sig ekstra i selen for at opnå dette. Men det er nødvendigt, at alle institutioner, der deltager i lovgivningsprocessen, gør sig deres ansvar i denne sammenhæng klart.

Som det vil fremgå af denne rapport, så er der siden april 1999, da den første rapport om forenkling af lovgivningen blev vedtaget, gjort store fremskridt i bestræbelserne på at forenkle den fælles landbrugslovgivning.

Rådet har allerede vedtaget nogle af de forslag, som Kommissionen fremsatte i 1999, bl.a. i forbindelse med den seneste reform af den fælles landbrugspolitik. F.eks. er lovgivningen på

området for udvikling af landdistrikter blevet meget enklere efter, at der i 1999 blev vedtaget et enkelt sæt bestemmelser¹ til erstatning af de tidligere ni forordninger. Nedsættelsen af antallet af målene for strukturforanstaltningerne, så der nu kun er tre, er også udtryk for en forenkling. På vinområdet vedtog Rådet (landbrug) den 17. maj 1999 en forordning om en ny fælles markedsordning, som trådte i kraft den 1. august 2000. Der redegøres mere indgående for denne forordning og for de gennemførelsesbestemmelser, der er blevet vedtaget i løbet af 2000, nedenfor. Også på andre områder har man bestræbt sig på at sikre, at forslagene lever op til kravet om en forenkling.

Forenklingsbestræbelserne i denne periode er imidlertid ikke nået så vidt som Kommissionen havde ønsket, og den er derfor klar over, at der stadig er meget at gøre.

Ud over initiativerne i forbindelse med den seneste reform af den fælles landbrugspolitik har Kommissionen også taget en række konkrete initiativer med det formål at forenkle de administrative procedurer og mindske byrderne på landbrugerne. F.eks. vedtog Kommissionen for nylig et forslag, som vil medføre en meget enklere ordning for ansøgning om og udbetaling af støtte til mindre landbrugere (ordningen for mindre landbrugere).

2. INITIATIVER TAGET AF KOMMISSIONEN MED DET FORMÅL AT GØRE LANDBRUGSLOVGIVNINGEN KLARERE, MERE GENNEMSKUELIG OG LETTERE TILGÆNGELIG

Der er truffet følgende foranstaltninger:

2.1. Interne retningslinjer for forenkling

Hvis man virkelig ønsker at forenkle den fælles landbrugspolitik, må man sætte ind samtidig med, at der for første gang fremsættes forslag om en ny eller ændret lovgivning. Som hjælp til Kommissionens tjenestegrene i deres bestræbelser på at gøre lovforslagene på landbrugsområdet så klare og enkle som muligt har Generaldirektoratet for Landbrug udarbejdet nogle retningslinjer for forenkling. Retningslinjerne indgår i beslutningen om, at den nye landbrugslovgivning skal være så enkel og klar som muligt allerede fra første færd.

2.2. Uformel konsolidering af landbrugslovgivningen

I 1999-rapporten om forenkling redegjorde Kommissionen for arbejdet med at konsolidere landbrugslovgivningen på alle officielle EU-sprog. Det var et projekt, der var blevet iværksat tidligere samme år. Da der ofte laves ændringer til landbrugslovgivningen, bliver ændringerne ud fra et ønske om at bevare en let overskuelig lovgivning indarbejdet i grundteksterne, så der foreligger en enkelt opdateret version af teksten. De konsoliderede versioner, der ikke er juridisk bindende, er tilgængelige for offentligheden på Internettet. Selv om de ikke er juridisk bindende, så gør de konsoliderede retsakter det meget lettere for de mennesker, der er berørt af den fælles landbrugspolitik, at finde de gældende retsbestemmelser.

---

¹ Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger; Kommissionens forordning (EF) nr. 1750/1999 af 23. juli 1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra EUGFL; Kommissionens forordning (EF) nr. 2603/1999 af 9. december 1999 om overgangsregler for støtte til udvikling af landdistrikterne som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999.

Frem til december 2000 er ca. 500 retsakter på landbrugsområdet blevet konsolideret og lagt ind på EUR-LEX-webstedet (http://europa.eu.int/comm/agriculture/consleg/index_da.htm).

2.3. Reduktion af antallet af forordninger

Forenkling var et formål med Agenda 2000. Reformen inden for de forskellige sektorer har medført et betragteligt arbejde med at reducere landbrugslovgivningen, men også de administrative byrder, som den afstedkommer. Under arbejdet med at lave udkastene til de nye fælles markedsordninger har man bestræbt sig på, at der kun skulle være en enkelt rådsforordning for hver sektor.

På punkter, som har vist sig at være fælles for flere sektorer, har man desuden bestræbt sig på indføre en fælles bestemmelse, som gentages i de forskellige forordninger, der regulerer de pågældende sektorer.

3. TVÆRGÅENDE FORENKLIINGSFORANSTALTNINGER

3.1. Ordningen for mindre landbrugere

For at reducere den administrative byrde, navnlig for landbrugere, der modtager små beløb i direkte støtte foreslog Kommissionen i december 2000, at der i en forsøgsperiode blev indført et forenklet system for udbetaling af denne støtte². Ordningen - som herefter benævnes "ordningen for mindre landbrugere" - skulle også medføre en væsentlig forenkling for de nationale administrationer, der er ansvarlige for udbetaling og kontrol af støtten. De administrative omkostninger ved at behandle en ansøgning, foretage betaling og udføre den nødvendige kontrol kan være store i forhold til de udbetalte beløb, navnlig når det drejer sig om små beløb.

Det maksimumsbeløb, som en landbruger kan få udbetalt under denne ordning, begrænses til 1 000 EUR om året i forsøgsperioden. En landbruger, der tilslutter sig ordningen, har ret til at være tilsluttet fra det år, hvori han ansøger om deltagelse i ordningen, indtil forsøgsperiodens afslutning i 2005.

Den foreslåede forenkledede ordning bør kunne benyttes af landbrugere, der allerede har modtaget direkte støtte i en referenceperiode, som foreslås fastsat til tre år. Landbrugere, der ønsker at tilslutte sig ordningen, indgiver en enkelt ansøgning, når de tiltræder ordningen, og modtager et samlet beløb pr. år, som dækker alle de former for direkte støtte, der er omfattet af ordningen.

Den årlige globale betaling baseres på beløbet for de direkte betalinger, som landbrugeren har modtaget i referenceperioden, dvs. de tre år, der går forud for hans ansøgning, idet maksimumsbeløbet fastsættes til 1 000 EUR. Betalingen bør være den højeste af det simple gennemsnit af de tre år eller den betaling, der er modtaget i det seneste år. Når den er fastslået, vil beløbet blive udbetalt indtil forsøgsperiodens udgang, hvis modtageren stadig opfylder de betingelser, der gælder for den forenkledede ordning.

Betingelserne bør være så enkle som muligt. En forhåndsbetingelse er, at landbrugeren tidligere har ansøgt om og modtaget direkte støtte, således at ordningen ikke tiltrækker landbrugere, som ikke allerede har ansøgt om direkte støtte. Ansøgerne skal have modtaget

---

² KOM(2000) 841.

støtte under mindst en af de støtteordninger, der indgår i ordningen for mindre landbrugere, i hvert af de tre år, der går forud for ansøgningsåret. Det står landbrugerne frit for, om de vil tilslutte sig ordningen.

Kommissionen vil foretage en vurdering af ordningen i det tredje år af forsøgsperioden og fremsætte eventuelle forslag.

3.2. Nye rammebestemmelser for statsstøtte

Fællesskabets nye rammebestemmelser for statsstøtte i landbrugssektoren fra februar 2000³ erstatter og konsoliderer en bred vifte af rammer, retningslinjer, arbejdsdokumenter udarbejdet i Kommissionen og fremgangsmåder. De har ført til større gennemskuelse og gjort arbejdet lettere for de berørte myndigheder.

3.3. Fremme af landbrugsprodukter

Kommissionen har for nylig vedtaget et forslag til Rådets forordning⁴ om oplysningskampagner og salg fremstød for landbrugsprodukter. Hensigten med forslaget er at standardisere og forenkle de forskellige ordninger for salg fremstød, der for øjeblikket findes (op til tolv), og på den måde gøre dem mere effektive og samtidig sikre, at anvendelsen af dem bliver mere gennemskuelig.

3.4. Integreret forvaltnings- og kontrolsystem (IACS)

Et af målene for de ændringer, der for nylig er blevet foretaget i Rådets⁵ og Kommissionens⁶ forordninger om IACS, har været at gøre disse forordninger klarere på en række punkter.

Ved hjælp af et geografisk informationssystem til identifikation af marker, som blev indført for nylig, vil markkontrollen blive lettere. I Kommissionens forordning er der blevet indført en bestemmelse, der opfordrer medlemsstaterne til at indføre bedriftsbaseret kontrol, dvs. at de skal samle kontrollen af så mange foranstaltninger som muligt under et kontrolbesøg. Det skulle mindske byrden på landbrugerne, som således ikke vil blive udsat for flere former for kontrol i løbet af et år for forskellige foranstaltninger.

På det seneste er der i forbindelse med reform af de forskellige ordninger blevet henvist til IACS-kontrolinstrumenterne. Udviklingen går således klart i retning af en enkelt forvaltnings- og kontrolordning i stedet for forskellige bestemmelser for forskellige ordninger.

Det er planen, at der inden længe skal foretages en kodificering af Kommissionens IACS-forordning.

3.5. Handelsmekanismer

Bestemmelserne om handelsmekanismer har flere gange gennemgået store ændringer, og i forbindelse med nye ændringer er en række forordninger derfor blevet omarbejdet af hensyn til overskueligheden og ønsket om at indføre forenklende foranstaltninger. Det var tilfældet

---

³ EF-rammebestemmelser for statsstøtte i landbrugssektoren (EFT C 28 af 1.2.2000, s. 2).

⁴ KOM(2000) 538 endelig udg.

⁵ Rådets forordning (EF) nr. 1593/2000.

⁶ Kommissionens forordning (EF) nr. 2801/1999.

med de tværgående forordninger om eksportrestitutioner⁷, som blev konsolideret i 1999. Konsolideringen skete i vid udstrækning i overensstemmelse med forslag fra de udbetalende organer. Bestemmelserne vedrørende eksport- og importlicenser, koderne for bestemmelsesstederne ved eksport og ordningen for sikkerhedsstillelse har været igennem en lignende forenklingsproces.

Den tværgående forordning om import- og eksportlicenser (EØF) nr. 3719/88 har været igennem mange ændringer, hvoraf nogle har været meget omfattende. Ud fra et ønske om at få en mere klar tekst og øge den administrative effektivitet er bestemmelserne blevet konsolideret og samlet i en tekst, nemlig Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000⁽⁸⁾. Den nye forordning er ensbetydende med en kraftig forenkling, som vil lette de administrative byrder i handelsleddet og for de nationale myndigheder. Blandt de vigtigste ændringer skal nævnes:

- fastsættelse af, hvem der kan bruge attesten: toldangivelsen skal udfærdiges af indehaveren eller eventuelt af den, som har fået licensen eller attesten overdraget, eller dennes repræsentant (artikel 24)
- medlemsstaterne kan indføre en forenklet procedure, hvorved man undgår den fysiske overdragelse af licenser og dermed risikoen for, at disse dokumenter går tabt (artikel 25)
- fastsættelse for hvert enkelt produkt af den øvre grænse for de varemængder, hvortil der ikke kræves en licens eller attest (bilag III til forordningen)
- grænsen for de beløb, hvortil der ikke kræves sikkerhed, er blevet hævet fra 5 til 60 EUR.

Siden september 2000 har man anvendt et forenklet system til angivelse af bestemmelsessted ved fastsættelse af eksportrestitutioner⁹. Det nye ensartede system, som er trådt i stedet for de meget forskellige og indviklede systemer, der tidligere blev anvendt i de enkelte sektorer, mindsker risikoen for misforståelser og fejl. Herudover vil det lette den elektroniske udveksling af data og oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne og således medføre mindre udgifter.

Kommissionens forordning (EF) nr. 1932/1999 ændrede forordning (EØF) nr. 2220/85 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen for sikkerhedsstillelse for landbrugsprodukter. Den nye forordning har medført:

- at den procedure, der skal følges ved medlemsstaternes fremsendelse af oplysninger til Kommissionen, er blevet enklere
- at renteberegningen i visse tilfælde er blevet forenklet
- at beløbsgrænsen for, hvornår der kræves en sikkerhedsstillelse, er blevet hævet fra 100 til 500 EUR.

---

⁷ Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter (EFT L 102 af 17.4.1999, s. 11).

⁸ EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1.

⁹ Forordning (EF) nr. 2605/1999.

Med hensyn til fysisk kontrol er der med Kommissionens forordning (EF) nr. 2655/1999 sket en mærkbar forenkling, idet antallet af analyser og fysisk kontrol på flere områder er blevet reduceret, hvilket samtidig har ført til en mere effektiv kontrol.

3.6. Prispakker

Landbrugsprispakken, som er vedtaget for 2000/01, afspejler den flerårige approach, der er fastsat i Agenda 2000 og de tidligere reformer. Den gør det muligt for landbrugerne at planlægge deres produktion inden for nogle mere stabile rammer. Det er således kun i nogle få sektorer, at man stadig fastsætter de institutionelle priser og beløb en gang om året.

4. MARKEDSFORANSTALTNINGER, SOM KOMMISSIONEN SIDEN DEN SIDSTE RAPPORT HAR TRUFFET ELLER FORESLÅET MED DET FORMÅL AT FORENKLE DEN FÆLLES LANDBRUGSPOLITIK

I forlængelse af Agenda 2000 er der blevet vedtaget forordninger om nye fælles markedsordninger for markafgrøder og om udvikling af landdistrikter, som alle har været ensbetydende med omfattende forenklinger.

En række reformer, som er vedtaget eller foreslået for nylig, har medført en forenkling af landbrugslovgivningen inden for flere andre markedssektorer.

4.1. Markafgrøder

4.1.1. Korn

Interventionsordningen for korn er blevet kodificeret og samlet i en ny forordning¹⁰, hvori procedurerne for overtagelse af korn og de analysemetoder, der skal anvendes til bestemmelse af kvaliteten, fastsættes. Stigninger eller fald i interventionspriserne skal angives i euro og ikke i procent som tidligere.

4.1.2. Direkte støtte

I forbindelse med reformen af området for markafgrøder¹¹ berørte forenklingsbestræbelserne især bestemmelserne om sanktioner, afskaffelsen af den ekstraordinære jordudtagning og individuelle basisarealer samt standardiseringen af godtgørelserne for olieholdige frø.

Kommissionen har som erstatning for de syv tidligere forordninger vedtaget en gennemførelsesforordning (forordning (EF) nr. 2316/1999¹²) for denne sektor.

---

¹⁰ Kommissionens forordning (EF) nr. 824/2000 af 19. april 2000 om fastsættelse af procedurer for interventionsorganernes overtagelse af korn samt analysemetoder for bestemmelsen af kvaliteten (EFT L 100 af 20.4.2000).

¹¹ Fælles markedsordning for korn: Rådets forordning (EF) nr. 1253/1999 om ændring af forordning (EØF) nr. 1766/92 om den fælles markedsordning for korn og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2731/75 om fastsættelse af standardkvaliteter for blød hvede, rug, byg, majs og hård hvede
Støtteordning for producenter af visse markafgrøder: forordning (EF) nr. 1251/1999.
Kvoteordning for produktionen af kartoffelstivelse: forordning (EF) nr. 1252/1999.

¹² Kommissionens forordning (EF) nr. 2316/1999 af 22. oktober 1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1251/1999 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder.

4.2. Vin

Den fælles markedsordning for vin er blandt de mest udviklede og omfattende inden for den fælles landbrugspolitik. Dette skyldes, at denne markedsordning ikke kun omfatter de traditionelle foranstaltninger, som indgår i de fælles markedsordninger (priser, intervention, handel osv.), men også nogle mere tekniske aspekter, som er specifikke for vinsektoren (f.eks. bestemmelser om produktion, handel, mærkning og beskyttelse af traditionelle udtryk og ønologiske fremgangsmåder). Rådet (landbrug) vedtog den 17. maj 1999 en forordning om en ny fælles markedsordning for vin, som trådte i kraft den 1. august 2000¹³. Den er ensbetydende med en markant forenkling af lovgivningen, eftersom den erstatter 23 rådsforordninger, som i mange tilfælde har været alt for detaljerede.

Blandt de politikker og foranstaltninger, der indgår i den nye fælles markedsordning, er der en række gode eksempler på forenklinger:

- både bord- og kvalitetsvine fremstillet i bestemte områder er nu omfattet af markedsordningen (kvalitetsvine var tidligere omfattet af en særskilt rådsforordning)
- klare rammer for administrationen af produktionspotentialer
- grundlæggende principper for et omstrukturings- og omstillingssystem: medlemsstaterne har selv ansvaret for planerne
- rationalisering af destillationsforanstaltninger, f.eks. afskaffelse af forældede foranstaltninger som pligtig destillation til støttepriser
- afskaffelse af det komplicerede system med orienteringspriser som grundlag for markedsforanstaltninger, hvilket klart har støttet indførelsen af opkøbspriser (større gennemsækelighed)
- der er fastsat grundprincipper for EU's tilladte ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder, med en fortegnelse over de vigtigste ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder og deres begrænsninger og betingelser. Med undtagelse af visse begrænsninger er det snarere Kommissionen end Rådet, der er ansvarlig for fastsættelsen og ændringen af begrænsningerne, hvilket også gælder for gennemførelsesbestemmelserne.

De fire store gennemførelsesforordninger, som Kommissionen har vedtaget indtil dato, træder i stedet for 36 tidligere kommissionsforordninger¹⁴. Der mangler stadig at blive vedtaget nogle gennemførelsesforordninger, bl.a. om mærkning, kontrol og handel med tredjelande.

---

13 Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999.

14 Kommissionens forordning (EF) nr. 1227/2000 af 31. maj 2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 om den fælles markedsordning for vin for så vidt angår produktionskapacitet.

Kommissionens forordning (EF) nr. 1623/2000 af 25. juli 2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 om den fælles markedsordning for vin for så vidt angår markedsmekanismer.

Kommissionens forordning (EF) nr. 1622/2000 af 24. juli 2000 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 om den fælles markedsordning for vin, og om en EF-kodeks for ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder.

Kommissionens forordning (EF) nr. 1607/2000 af 24. juli 2000 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1493/1999 om den fælles markedsordning for vin, især for afsnittet om kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder.

Indtil da er en række rådsforordninger eller bestemmelser i rådsforordninger blevet opretholdt som en overgangsforanstaltning. Reformen har medført en omfattende kodificering af vinforordningerne. Samtidig har det med de nye gennemførelsesforordninger været hensigten at skabe nogle enklere rammer for produktionspotentialet, markedsmekanismerne, de ønologiske fremgangsmåder og kvalitetsvin. Gennemførelsesforordningerne indeholder dog i visse tilfælde meget detaljerede bestemmelser.

I de tilfælde, hvor der i forbindelse med gennemførelsesforordningerne kræves oplysninger, er det hensigten, at disse oplysninger skal lægges ind på Internettet. Det vil på denne måde være lettere at opdatere oplysningerne, og det vil samtidig være et godt eksempel på en lovgivningsmæssig og administrativ forenkling.

4.3. Hør og hamp

I juli 2000 vedtog Rådet¹⁵ reformen af hør- og hampfibersektoren, som Kommissionen havde foreslået.

Ud fra et forenklingssynspunkt er dette ensbetydende med, at med hensyn til den direkte producentstøtte er disse afgrøder integreret i ordningen for markafgrøder med virkning fra høståret 2001/02. Det betyder, at det for producenterne er tilstrækkeligt at indsende en ansøgning om året for at få arealbetalingen, herunder for hør og hamp, hvilket skal sammenlignes med de tre erklæringer om året, som der er krav om i den nuværende hør- og hampordning.

Herudover er kravene, for at producenterne er berettiget til støtte, blevet forenklet. F.eks. er kravet om et mindstestråudbytte blevet afskaffet.

Endelig er antallet af rådsforordninger blevet reduceret, da både ordningen for privat oplagring og den afsætningsfremmende ordning for hør fibre, som blev finansieret ved, at man tilbageholdt en procentdel af støtten, blevet afskaffet.

4.4. Bomuld

Kommissionen vedtog i december 1999 et forslag om reform af den eksisterende bomuldsordning. Formålet med forslaget er at få indført nogle nye rammer, som tager hensyn til miljøaspekterne, og som sikrer, at budgetudgifterne holdes under kontrol. De foreslåede foranstaltninger medfører ikke kun enklere regler for fastsættelse og bevilling af støtte, de bevirker også, at lovbestemmelserne for produktionsstøtte samles i en enkelt Rådsforordning.

4.5. Kød

Inden for kødsektoren er der i løbet af 2000 blevet indført en række forenklinger, f.eks.:

- Hvad ordningen for slagtepræmier angår, kan de medlemsstater, hvor der er en elektronisk database, beslutte, at de oplysninger, som slagterierne indsender til myndighederne om de slagtede dyr, skal betragtes som ansøgninger indsendt på vegne af producenterne. Den samme ordning kan anvendes i forbindelse med den

---

15 Rådets forordning (EF) nr. 1673/2000 af 27. juli 2000 om den fælles markedsordning for hør og hamp bestemt til fiberproduktion (EFT L 193 af 29.7.2000, s. 16).
Rådets forordning (EF) nr. 1672/2000 af 27. juli 2000 om ændring af forordning (EF) nr. 1251/1999 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder for at medtage hør og hamp bestemt til fiberproduktion.

særlige præmie, de supplerende betalinger og sæsonpræmien (som betales ved slagtning). Medlemsstaterne kan beslutte, at landbrugerne skal have mulighed for at benytte sig af den forenkede ansøgning om ekstensiveringspræmien.

- Nomenklaturen over eksportrestitutioner for forarbejdet oksekød er blevet kraftig forenklet, da 47 meget tekniske og indviklede forarbejdningsprocesser er blevet reduceret til 8.
- Det Forenede Kongerige har med støtte fra andre medlemsstater anmodet om, at overførslen af præmierettigheder inden for fåre-sektoren bliver forenklet¹⁶. En evaluering af fårekødsordningen er lige blevet afsluttet, og Generaldirektoratet for Landbrug er for øjeblikket i færd med at undersøge mulighederne for ændringer og forenklinger.
- I lighed med, hvad man har gjort i andre sektorer i forbindelse med Agenda 2000, vil grundpriserne for svine- og fårekød ikke længere blive fastsat på årsbasis, men i de respektive grundforordninger uden specielle tidsbegrænsninger.
- Procedurene for udstedelse af "øjeblikkelige" eksportlicenser for svinekød, æg og fjerkrækød er blevet forenklet og tilpasset licensordningen i oksekødssektoren.

4.6. Mælk og mejeriprodukter

På grund af vedtagelsen af en ny grundforordning for mælkesektoren var det nødvendigt at foretage en række ændringer i Kommissionens gennemførelsesforordninger. I stedet for at ændre de eksisterende forordninger benyttede man sig af denne lejlighed til at kodificere en stor del af lovgivningen inden for mælkesektoren. Kodificeringen har ført til en mindskelse af antallet af forordninger, en forenkling af de administrative procedurer og en standardisering af administrations- og kontrolprocedurerne for de forskellige ordninger.

Bl.a. vil Kommissionens forordning (EF) nr. 2771/1999¹⁷ vedrørende privat og offentlig oplagring af smør og fløde erstatte fire eksisterende forordninger, og Kommissionens forordning (EF) nr. 2799/1999¹⁸ vedrørende støtteforanstaltninger for skummetmælkspulver bestemt til dyrefoder vil erstatte seks eksisterende forordninger. Inden for nær fremtid vil der ske yderligere forenkling, da man ved hjælp af en ny forordning vil samle alle analyse- og evalueringsmetoder til brug ved kontrol inden for mælkesektoren, og da der vil blive fremsat forslag om en ny forordning om privat og offentlig oplagring af skummetmælkspulver.

På administrativt plan er der blevet gjort en stor indsats for at fremme brugen af elektroniske dataoverførsler ved udvekslingen af oplysninger. Det har ført til et mærkbart fald i de administrative byrder for de pågældende myndigheder.

---

16 Forordning (EØF) nr. 3567/92 er blevet ændret ved forordning (EF) nr. 1311/2000.

17 Kommissionens forordning (EF) nr. 2771/1999 af 16. december 1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår interventionsforanstaltninger på markedet for smør og fløde.

18 Kommissionens forordning (EF) nr. 2799/1999 af 17. december 1999 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår ydelse af støtte til skummetmælk og skummetmælkspulver bestemt til foderbrug og salg af sådant skummetmælkspulver.

4.7. Frugt og grøntsager

Forslaget om ændring af den fælles markedsordning for frugt og grøntsager, inkl. forarbejdet frugt og grøntsager, har til formål at rationalisere og forenkle ordningerne og at tilpasse de relevante produktionstærskler. Forslaget vil føre til en enklere og mere stabil støtteordning for producentorganisationer og samtidig forbedre administrationen af eksportrestitutioner for frisk frugt og grøntsager.

I lighed med mælkesektoren er dataoverførslen ved udveksling af oplysninger blevet rationaliseret og forenklet.

4.8. Ris

Ifølge Kommissionens forslag fra juni 2000 vil ris komme til at indgå i ordningen for markafgrøder. Denne ændring forventes at medføre flere store fordele på grund af den forenkling, som den indebærer.

4.9. Sukker

I oktober 2000 vedtog Kommissionen et forslag til forordning om en fælles markedsordning for sukker. Den nye forordning vil føre til, at 12 eksisterende forordninger enten vil blive ophævet eller erstattet. Den vil desuden afskaffe forpligtelsen til at sikre, at der er en vis minimumsmængde på lager, og at lageromkostningerne skal godtgøres. Der vil løbende blive ført tilsyn med forenklingsprogrammet for sukkerlovgivningen, bl.a. i forbindelse med gennemførelsesforordningerne.

5. FORSLAG FRA DE UDBETALENDE ORGANER OG FORANSTALTNINGER TRUFFET AF KOMMISSIONEN MED HENBLIK PÅ GENNEMFØRELSE AF DISSE FORSLAG

5.1. Fremgangsmåde

Efter opfordring fra Generaldirektoratet for Landbrug i maj 1997 fremsatte medlemsstaternes udbetalende organer i løbet af efteråret samme år forslag om lovgivningsmæssige og administrative forenklinger. Disse forslag blev samlet i et dokument, som i februar 1998 blev runddelt til alle direktorater i Generaldirektoratet for Landbrug med henblik på videre behandling og opfølgning.

Efter at et passende tidsrum er forløbet, hvor de berørte kontorer haft mulighed for at træffe de nødvendige foranstaltninger og tage hensyn til de nylige reformaktiviteter, har Kommissionen udarbejdet et arbejdsdokument [SEK(2000) 1775]. Dette arbejdsdokument blev forelagt Rådet i oktober 2000 med det formål at orientere Rådet og de oprindelige forslagsstillere om, hvad der var kommet ud af deres bidrag til det igangværende forenklingsarbejde.

5.2. Resultaterne af dette arbejde

Arbejdsdokumentet indeholder mere end 200 forslag, hvoraf over 100 er blevet gennemført, dvs. at de er blevet fuldt eller delvis vedtaget eller, at de er indgået i andre foranstaltninger.

Størstedelen af de forslag, som er ført ud i livet, vedrører foranstaltninger, som er truffet i forbindelse med Agenda 2000 og andre reformer eller i form af kodificering. Medlemsstaterne har allerede generelt et godt kendskab til disse tiltag. Der er desuden taget hensyn til flere af

de vedtagne forslag i forbindelse med de retningslinjer for forenkling, som Generaldirektoratet for Landbrug har udarbejdet.

Generaldirektoratet for Landbrug har afvist ca. 80 af de fremsatte forslag. Forslagene er ifølge de kompetente kontorer blevet afvist med den begrundelse, at de:

- ikke ville medføre en egentlig forenkling,
- ville afstedkomme yderligere udgifter,
- ville øge risikoen for mindre kontrol eller endda føre til en risiko for svig eller misbrug, eller
- snarere er at betragte som et politisk tiltag frem for en administrativ eller lovgivningsmæssig forenkling, og som sådan falder de uden for dette arbejde.

Ca. 30 forslag er stadig ved at blive behandlet eller overvejet. Der er stor forskel på disse forslag, idet nogle af dem er ret fremskredne, hvorimod andre stadig befinder sig på et tidligt stadium.

Resten af forslagene kræver yderligere præcisering eller diskussion eller hører under medlemsstaternes kompetence.

6. ANDRE FORENKLINGSFORANSTALTNINGER

Kommissionen vil gerne benytte denne lejlighed til at orientere Rådet og Europa-Parlamentet om en række foranstaltninger, der er ved at blive forberedt.

6.1. Opfølgning af de beslutninger, som Rådet traf den 23. oktober 2000

Forenkling var et af punkterne på dagsordenen for Rådets møde den 23. oktober 2000. Med henvisning til de forslag om forenkling af procedurerne, som medlemsstaterne har fremsat, meddelte kommissæren med ansvar for landbrug, at Kommissionen var rede til seriøst at overveje nogle af dem, f.eks.:

- en lempelse af reglerne om det mindsteareal, der er pligt til at lægge brak langs vandløb og søer af hensyn til miljøbeskyttelse, dog må det ikke føre til yderligere udgifter for fællesskabsbudgettet
- at medlemsstaterne skal have mulighed for at tage hensyn til traditionelle forhold i landskabet, f.eks. hække og lave mure, i anmeldte områder
- tydeliggørelse af bestemmelserne om, at der ikke skal idømmes sanktioner i de tilfælde, hvor en landbrugers indberetning indeholder fejl, som er til skade for ham selv
- gennemførelse af et samlet kontrolbesøg pr. bedrift i stedet for, at der aflægges kontrolbesøg for hver enkelt ordning.

6.2. Arbejdsgruppe

På Rådets møde (landbrug) den 23. oktober 2000 gav kommissæren med ansvar for landbrug udtryk for, at Kommissionen havde til hensigt at nedsætte en ad hoc-arbejdsgruppe, som skulle analysere forslag om forenkling af landbrugslovgivningen. Formålet med gruppen er at skabe et forum, hvor medlemsstaterne kan høres om forenklingsforslag, og hvor disse kan diskuteres med medlemsstaterne. De resultater, konklusioner og forslag, som gruppen når frem til, vil blive fremlagt for de relevante organer til videre behandling.

Arbejdsgruppen holdt sit første møde den 11. december 2000.

7. KONKLUSION

Som det fremgår af denne rapport har Kommissionen i løbet af det sidste halvandet år truffet eller foreslået en lang række forenklingsforanstaltninger. Nogle af disse foranstaltninger har været ensbetydende med omfattende reformer af de fælles markedsordninger som f.eks. markedsordningen for hør og hamp eller gennemførelsen af reformer som i vinsektoren. Flere af de foreslåede reformer er udtryk for en klar forenkling. Dette gælder især forslagene vedrørende sukker, ris og frugt og grøntsager. Den foreslåede ordning for mindre landbrugere er en ny og innovativ måde at mindske de administrative byrder på, først og fremmest for landbrugerne, men også for de nationale myndigheder i medlemsstaterne.

Endelig er flere detaljerede regler og den praktiske gennemførelse af dem blevet forenklet ved hjælp af en række andre foranstaltninger, uden at de politiske rammer er blevet ændret. Som eksempel kan nævnes foranstaltningerne inden for korn-, kød- og mælkesektoren. En tredje kategori forenklingsforanstaltninger udgøres af de foranstaltninger, der har til formål at gøre landbrugslovgivningen klarere, mere gennemskuelig og lettere tilgængelig.

Selv om der er gjort fremskridt, mangler der stadig at blive gjort meget.